

Виходить у Львові
щодня (крім неділі і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ і
Адміністрація: улица
Чарнепкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають
ся лиш франковані.

РУКОПИСИ
звертають ся лиш на
обреме жадане і за зво-
женням оплати почт.

РЕКЛЯМАЦІЇ
невашечатані вільні від
оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників па-
саж Гавсманна 9 і в п.к.
Староствах на про-
вінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року К 2-40
на чверть року К 1-20
місячно . . . К—40
Поодинокое число 2 с.

З почтовою пе-
ресилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року К 5-40
на чверть р. К 2-70
місячно . . . К —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

5 комісії для суспільного забезпечення. — Мірковане заходно європейської праси про російсько-япанський договір. — З Персії. — Суперник панамського каналу.

Комісія для суспільного забезпечення радилася онюди над параграфами предложеня, дотикаючими постанов о шпитальній опіці хорих. Принято внесене субкомітету, після котрого каси хорих мають платити кошти удержаня за поміщене обезпечених в шпиталях публичних і заведенях божевільних лише за 4 тиждні.

П. Колішер віне, аби привернено постанову правительственного предложеня, після котрого каси хорих обовязані були би платити кошти удержаня за цілий час, за який обезпечений полишає ся в публичнім шпитали або заведеню для божевільних. То внесене відкинено. Остаточо принято з малими змінами параграфи від 64 до 102.

Відтак предсідатель комісії пос. Бузек предложив, аби комісія поручила субкомітетови, щоби розпочав наради над другим глов-

ним розділом: обезпечене від нещастних случаїв. То предложене ухвалено. Слідуюче засідане субкомітету відбуде ся в середу дня 3 серпня.

В західно-європейській прасі займають ся дуже пильно новою російсько-япанською угодою і в ріжний спосіб єї коментують. Не звернено однак уваги на те, що в першій мірі звернена ся угода не против Європи, а против північної Америки. Вправді заключила Росія ся угоду в тій цілі, щоби мати свободні руки в Європі, але трудно припустити, щоби Японія заключила єї лише для вигоди Росії, а не подбала про те, щоби й собі забезпечити певні користи на Выході. Здасть ся однак і Росія заключила угоду з Японією не лише в тій цілі, щоби мати на Заході свободні руки. Обі ті держави, Росія і Японія, з недовірем приглядають ся сему, як північна Америка зближає ся до Хін, щоби визискати їх для своїх манджурских плянів. Бо супротив сего, що північна Америка стала тепер краєм промислово-експортним, приневолена она шукати щораз то нових ринків збуту, а єї положене над Тихим океаном вимагає політики усуваня конкурентів. Сю політику управляє північна Америка вже більше як 10 літ, а доказом сего по-

зисканє Филиппин, подорож теперішнього президента Тафта до Японії, будова панамського каналу і приязні відносини взглядом Хін.

Найбільшим суперником північної Америки є Японія, яка по війні з Росією стала першою державою на Выході, а єї могутність зросте ще через прилуку Кореї. Здавало ся перед трема роками, що прийде сейчас до рішення питання, хто має бути володарем Выходу, чи Америка, чи Японія, але ні одна, ні друга не зважила ся приступити до борби: Америка не була ще відповідно приготована (панамський канал не був ще готовий), а Японія не набрала ще нових сил по недавній війні. Покинувши гадку про війну, почали они ривалізацію на полі дипломатії. Північна Америка зближила ся до Хін, дораджуючи їм відданє будови манджурских залізниць міжнародному трустови, а при тим удаючи протекторку Хін в сповненю їх манджурских замислів. Се отже споводувало зближенє обох дотеперішних суперників, Росії і Японії в цілі забезпеченя своіх впливів в Манджурії. Притім однак мають они на оці і свої окремішні пляни: Японія бажає позискати Корею, а опісля і Филиппини, Росія хоче мати свободні руки для своїх плянів на Балкані. Очевидно Америка не покине свого

Чезіна де Фалько.

Римске оповіданє — В. Урбана.

— Що? Ви хочете при такій веремни до Кампанії? — спитав мене знакомий маляр на площі Терміні в Римі. — У воздусі преці не заносить ані крихти Кампанією.

— А тож як має заносити Кампанією? — сказав я на то.

— Широком! Коли сірі, низько звисаючі хмари, попереплітані сталєво-синіми, ясними місяцями, несуть ся понад горбоватим побережем римської Кампанії; коли маси хмар зібють ся в купу і здає ся, що настає туча, а нараз розсунуть ся, мов би хтось відсунув заслону та відслонять вид в далеку даль а по полях заблисне білий луч сонця і посує ся по них мов би якась мара—оттоді то заносить справді Кампанією, тоді то єсть справдешна ілюстрація до того „сопуха всесвітної історії“, який випускає із себе римска Кампанія зі своїми тисячлітними розвалинами, зі своїми замками і кріпостями, зі своїми горами і озерами, зі стадами диких буйволів та з тими розбишачкими жителями Кампанії. То єсть тотя тінь понурих, середовічних часів, котра мов би яка сіра заслона вкриває той спорій і живописний кусник землі, котрий світ любить називати римською Кампанією, а котрий — — —

— Дай ти мені спокій з твоім пустим балаканєм! — подумав я собі і розійшов ся

з ним. На що тільки пустих слів? В світі досить пригод і без того.

Був то красний осінній день, трохи гарячий, але ясний з темно-синім небом, на котрім не було ані одної хмарки. Того було мені досить і я виїхав тим поїздом, що відходить о девятій годині в Рим до Альбано, де станув саме перед одинадцятю годинюю.

Альбано то дуже нудна діра з множеством готелів, а нема в ній ані одної розумної гостинниці. Оно таки зовсім не годить ся до римської Кампанії. Отже я пішов — сам один, так як стаяв, — гостинцем до Генцано.

Генцано повисше озера Немі то вже що иншого. Ох, як собі подумаю, як то було тоді, коли я яких трийцять літ тому назад зайхав перший раз до Генцано, то мене аж за серце ловить — та й за жолудок. Смажені артишоки, які поставила перед мене Донна Олімпія в Лепре, ще нині мені пригадують ся, так пахли і звеселяли серце та й жолудок. Я нігде в світі не їв так делікатної, так рожевої шинки, нігде в світі не пив такого правдивого Фраскати як у Донни Олімпії.

Донна Олімпія була благословением для цілої охрестности. Темпі passati! Було колись! Донна Олімпія вже давно померла, а єї син дурисвіт удає великого пана, готеліера, але о благородній штуці кухарства не знає майже нічого і лиш о тім думає, як би з чужинців скіру дерти.

Деж буду снідати, коли прийду до Генцано? — думав я зажурийий. В дорозі було парно та й пороху повно а гостинець підни-

мав ся досить стрімко. Бо хоч Генцано мов перла околиці, мов примха історії культури лежить приліплєне живописно і поетично висєко на горі, мов би історична мрія, то все-таки лежить оно висєко і було туди трудно дістати ся.

Аж на кілька кроків перед собою побачив я на гостинци якогось черця, капуцина. В куці, зі зложеними як до молитви руками, ступав він поволі в поросі на дорозі а коли я підійшов ближше і міг побачити єго з лица, настала для мене якась несподіванка і я сам себе спитав: „Де то я вже бачив се бліде поважне лице з тою рідкою, чорною бородою?“ Тому було певно вже давно, але я мусів єго часто видіти, бо лица я не забув.

— Ах, Дон Карльо — відозвав ся він нараз витаючись зі мною та усміхаючись на свій лад якось сумовито — то ви знав раз зайшли в наші сторони? Давно вже вас тут не було.

Та й я єго тепер також пізнав. Тому, що він мене вливав Дон Карльо, знав я зараз, що він походить з монастиря Капуцинів повисше озера Немі, де мене так називали, бо має імє для тих людей було якесь таке чуже, що они не могли добре єго вимовити.

— Фра¹⁾ Доменіко — відозвав ся я, подаючи єму руку — як ся маєте?

— А як же ся мені мати? От чоловік старіє ся. Та й у вас вже сиве волосє в бороді, Дон Карльо. Та й ви не молодієте.

І ві мною не ліпше. Так вже мусить бути на світі. Світ стає щораз старший і що-

наміру, скріпити своє становище на Виході і прискорить будову панамського каналу і оружене фльоти.

В липни минає рік, як в 1909 р. приневолено шаха Могамеда Алі зложити корону і винести ся за границі Персії. Шахом став его девятилітній син Ахмед Мірза, а регентом вибрано Азада ель Мулька, хоч властиво ціла власть спочивала в руках начальника бахтиярін, Сердар Асада і Могамеда Вели-хана, прозваного Сепадгаром. Ще перед кількома днями був він властивим володарем Персії, дбаючи про інтереси Росії. Тепержеж наступив упадок Сепадгара і цілого кабінету; революційні націоналісти, які мають силу в парламенті, усунули се російське орудие, а повстав новий кабінет. Цікаво, як він заладить ся з Росією, що розсіла ся в півн. Персії наче у себе дома та з Англіяцями, які чигають на полудневім побережю. Безустанні замішаня в Персії приносять обом „опікунам“ щораз то нові користи, підчас коли перека держава, що єстvue тепер лише позірно як така, розпадає ся щораз більше. Упадок Сепадгара є ще однако висиленам зі сторони Персії, яке не остане без наслідків. Але слабосильність Персії не дасть їй спромоги визискати сего.

Панамський канал, що має сполучити океан Атлянтійський з Спокійним, має бути готовий в 1914 або 1915 році, а вже тепер виринув проєкт будови конкурентийного каналу, проведеного також в середній Америці, однак в місци, близшім до полудневої. Сполучені Держави, що ведуть будову панамського каналу, новим проєктом сильно занепокоєні. Новий канал хоче будувати правительство Колумбії з парискою фірмою Ротшільда. Підприємство є тим легше, що для его проведення послужать сплавні ріки Араго, що впадає до Спокійного Океану і Ріо Сан Хуан, що пливе в противнім напрямі до Атлянтику. Властиві роботи обмежать ся отже до приспособлення русел тих рік і до прокопаня між ними каналу через Кордильери, що буде річию легкою, бо гори мають в тім місци всего 320 м. висоти.

Конкуренция сего каналу для каналу панамського була би дуже грізна. Панамський канал буде плиткий, а поглибити его до уровени моря ізза ріжних перешкод буде річию майже неможливою. Треба буде регулювати висоту води шлюзами, а то буде опізнати плавбу. До того в околицях каналу лютують недуги як малярія, тиф і жовта пропасниця і хоч з часом їх усунуть, то деякий час оно потребає, а тимчасом подорожні будуть панамський канал обминати. Товарбвий рух має і без каналів гарні полученя залізницями. Разом ті причини вплинуть на невелику рентовність панамського каналу, а коли ще побіч него повстане другий, побудований таншим коштом і здоровійший, то панамський канал взагалі буде підприємством дефіцитовим.

Мимо сего Сполучені Держави від будови не відступають, бо без огляду на кошти і рентовність є свідомі великого стратегічного значія свого каналу. Побудовавши его як слід, Сполучені Держави зможуть оперувати цілою своєю военною фльотою на котрім будь з обох океанів, не потребуєчи одною єї частию обіздати цілої полудневої Америки. Особливо тепер з огляду на нові констеляції між великими державами, як пр. російсько-япанський договір будова панамського каналу набирає для Сполучених Держав великої ваги.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 30-го липня 1910.

— **Іменованя.** Львівський виспий суд краєвий імеував старшого офіціала канцелярийного Мих. Тшеса, ведучім кнйги ґрунтові при суді краєвим у Львові, а старшими офіціалами канцелярийними офіціалів: Гер. Росенфельда в Тернополь для Золочева, Ів. Ковакевича в Борщеві для Копичинець і Каз. Балацького в Ліску для Буска.

— **Перенесеня.** Львівський виспий суд краєвий переніс старших офіціалів канцелярийних: Вол. Шетяну з Буска до Львова, Ад. Кеслера з

Монастирськ до Станиславова і Ів. Ликтея з Копичинець до Самбора.

— **Дрібні вісти.** Підчас вирав піонірських відділів кавалерії на Сяні під Мукиною коло Ярослава випав із сідла гузар Павло Кіншюрка і хотий умів добре пливати та хотий цілай відділ кинув ся ему на поміч, шез під водою. Аж в два дни по випадку найдено трупільника коло головно-го моста в Ярославі. — На Крими помер на днях Емануїл Грабар, бувший адвокат на Угорській Русі, зять звістного руссофільського діяча Адама Добрянського і муж Ольги Грабар, героїки процесу з 1882 р. — Звістного фальшивника документів Путира-Полатинського, умово недужого, випущено на волю і він виїхав зі Львова до Кракова. — Редактора дневника „Правда“ в Білгороді (Сербії), Адамовича, побили тяжко на улиці два людиці, намовлені капітаном Станковичем, котрого „Правда“ атакувала за знуцанє над войками. — В Н. Санчи арештовано листоноша Стружа, котрий від довшого часу допускав ся деорвадаций тим спосеб-бом, що підписував за адресатів листи і грошеві перекази а гроші собі забирав. Шкода доходить до 1.500 К.

— **В справі Івана Орта.** З віденьских двірских кругів заперечують всяким чуткам, яких намясжило ся тепер безліч, про появу тут або там б. архикнязя Івана Сальватора. Також справа бар. Отта, котрого ідентифіковано з пропавшим Іваном Ортом, вже вияснила ся. Бар. Отт був поручником австрійської артилерії, в 1891 р. здезертирував і перебував довший час в Америці. Там старав ся уходити за архикнязя Івана Сальватора, веручуючись в ріжні аристократичні круги. В 1878 р. прибув до Лондону і також тут удавав Івана Орта, хотий був о 14 літ від него молодший і зовсім не був подібнай до него.

— **Дорожня вин.** Мимо найкрасшого вигляду сеї весни і літа для ростинности і спеціально для винної лози — непогоди, бурі і гради, що лютили ся на Угорщині, нарobili у винницях шкоди і довели до того, що нині вигляд на збори вина показує ся некористно. 12—20 прц. підважки на лінах зголосили вже поважнійші фірми, спонукані висшими жадавами продуцентів. І ми будемо приневолені піти за ними. На разі не підвищуємо цін через те, що зробили вже з весною великі закупна і занаси; по вичерпаню їх будемо приневолені піднести ціни, про що наших П. Т. відбирателів наперед повідомляємо. — Дир. „Нар. Торговлі“ у Львові.

раз більше зуживає ся, але стає ся щораз лужкавіший і гірший.

— Гм — відозвав ся на то Фра Доменіко своїм спокійним філософічним способом — так не говоріть. Сьвіт не стає гірший, Дон Карльо, хоч ми й старіємо ся. Я вам то докажу. Чей зайдете колись до нас до монастиря? Я щось для вас знайшов.

— Ви знайшли щось для мене, Фра Доменіко? — спитав я зацікавлений.

— Я знаю, що з вас мислячий чоловік і що ви любите старі книжки та старі історії.

— Ах, в монастирській бібліотеці?

— Не в нашій. Я приніс то з Вальмонтени, а коли навідаєте ся до нас — ви преці не одну годину пересиділи в нашім городі — — Неодну красну годину, Фра Доменіко.

— і видивили ся на озеро Немі мов би на яке чудо. Прийдіть же й нині! Покажу вам стару рукопись.

— Стару рукопись?

Фра Доменіко добре мене оцінив. Я завжди пристрасно любив старі рукописи, старі дурні книжки. Але мені й хотіло ся їсти і я думав тепер о тім, як би то можна сподіятися приятне з пожиточним.

— Знаєте, що зробимо, Фра Доменіко? — сказав я не надумуючись багато.

— Щож такого?

— Зайдемо тепер до Ці Піппа в Генцано, возьмемо собі трохи саламі³⁾, шинки, сира, хліба та поснідаємо у вашім городі. А добре фіяско⁴⁾ чей десь знайде ся.

Фра Доменіко чогось призадумав ся а відтак каже: Ці Піппо то злодюга. Важить скупо, але міряє, а иноді продає таке саламі, що ніхто би вже его не їв. Обманює людей.

Всі вже нарікають на него. То скупар, якого сьвіт не бачив. Нема в цілій околиці піццканьолья⁵⁾, котрий би так тоненько кравав саламі як він.

Я однак не дав ся відстрашити. Сніданє на дворі, в городі Капуцинів над озером Неї і стара рукопись занадто мене вабили, як щоби я дав ся якимсь мантійским піццканьольом від того відвести. Я готов вже був дати собі з ним раду і тому потягнув Фра Доменіка з собою.

Коли ми відтак станули в Генцано а небабком опієли і перед крамом Ці Піппа, представила ся нам сцена, яку можна не раз побачити в малих італійських місцевостях, де люди самі не знають, що мають робити, щоби їм час скорше минав і они готові хоч би як небудь забавляти ся. Перед крамом на улиці сиділа груба, трохи нехлюйна супруга Ці Піппа зі своїми трома хлопцями. Єї обетупила громадка людей, між котрими був також якийсь малий, вистроєний, горбатий панок, як я опієли довідав ся, фармацевта, значить ся аптекар з Генцано. Его уважали за зручного чоловіка і він був таки ученій. Але злий був з него християнин, пив багато вина і робив довги, коли не він заплачати.

— Таж то ще звинішіть лір, Дон Петро — запримітила якраз жінка Ці Піппа.

— То все-одно. Ваш чоловік обциганив мене як і цілий сьвіт обциганює, Донна Лючіє — боронив ся фармацевта. — За вішок цибулі пять зольдів⁶⁾! Чи чув хто таке? Таже то обманство, Донна Лючіє!

— Коли бо —

— Нічо, ви не маєте мене на улиці чіпати і упоминати ся, Донна Лючіє, я вас —

— Таж мені то й при думці не було, мої любі Дон Петро. Якось то вже буде. Я хотіла вас лиш просити, щоби ви подивили ся на моїх трох хлопців. Они всі три чогось кашляють а я дуже журю ся, що з того буде.

— Ваші три хлопці, Донна Лючіє? — спитав аптекар вже трохи спокійніше і надаючи собі поваги. Він розумів дуже добре свое значіне і знав, що коли комусь щось стане ся, то насамперед прибіжить до него а до лікаря хіба аж тоді, коли вже близько смерти.

— Ходіть сюди, ви урвители, нехай на вас подивляю ся. Я вам скажу, що з вас буде — відозвав ся він до хлопців, надаючи собі великої поваги.

(Дальше буде).

1) Fra — скорочене від frate = „брат“; так промавляють в Італії до черців, отже: „brate Доменіко“.

2) Zì Pippo — скорочене від zio Filippo = дядько Піппо.

3) Тверда, суха з грубо посіченого мяса з чісником ковбаса; єї роблять лиш із свинини, хоч у нас говорять що з осячого або кінського мяса.

4) Fiasco — фляшка; се наше слово пішло від того італійського, отже тут значить „добра фляшка“ (вино). Кажуть також „зробити фіяско“, коли щось неудасть ся (розбило ся як фляшка).

5) Pizzicagnolo — крамар, що продає веліякі товари до їди.

6) Зольде = 20-та часть ліри (корони), отже пять зольдів = 25 сот.

— Маневри флоту з аероплянном. Сими днями відбули ся маневри англійської флоту при участі королівської пари. Рівночасно як розпочали ся рухи на морю, підніс ся з берега звістний воздухоплавець Грагам Уайт на аероплянні. В короткім часі дігнав кораблі і піднявши ся над ними високо, так швидко маневрував, що після обчислень команданта флоту годі було би досягнути его арматними або карабіновими вистрілами. Зате Грагам Уайт міг легко кинути на кораблі таку масу вибухових матеріалів, що знищив би цілу флоту. Маневри перервано небаком, бо настала сильна мрака.

— Зменшуване вогкості на землі. Факти вказують на те, що на землі вогкість постійно зменшує ся. На Сицилії, в Єгипті, в Малій Азії, в Палестині, а особливо в Мезопотамії і в значній часті середньої Азії підсоєне в часі віків значно змінило ся, стало ся без порівняння сухшим. Нині годі уявити собі, щоби Сицилія могла бути збіжєвим шпихліром для Риму, як була в старині, або щоби пустинні рівнини над долішнім Евфратом і Тигром перемінили ся знов в урожайні, як колись лани. Але зменшене вогкості можна запримітити і деінде. Альпейські ледівці цезають з року на рік; кілька великих озер в глибині Африки, особливо величезне озеро Чад має чимраз менші розміри і глибину. Отже упадок вогкості на сьвітї се безсумнівний факт. Але чи можна з того робити якісь непокоячі висновки на будучину, хоч би дуже далеку? Останні досліді географів і геологів, оголошені в органі париского географічного товариства, усувають всякі побоюваня. Земля все переходила в часі своєї історії періоди меншої і більшої вогкості, а тепер все вказує на те, що період сухий, коли можна так сказати, наближає ся до кінця. Скільки води в многих озерах, головно в російській Азії, що доси постійно зменшувала ся, зачинає знов побільшатись. І так приміром рівень Байкалу підніс ся в останних десятих роках майже о один метер; старе Аральське озеро, що, як здавало ся, було засуджене на цілковите висхненє, знов наповняє ся поволи водою від яких двадцятьох літ. Ті і інші факти позваляють на гіпотезу, яку поставив один з французьких учених, що наш сьвіт входить в новий період і що великі простори, котрі стоять нині пустою з недостачі вогкості, стануть ся знов пригожі до управи та що побільшить ся терен, продукующий конечну поживу для людства.

— Як роблять бриндзю на Угорщині? В виду того, що на Дземброні коло Жабя основано недавно тому першу в Австрії бриндзарню, цікаво може буде для декого послухати, як виробляють бриндзю на Угорщині, хоч може бути, що й там вже заведено в послідних часах якісь улїпшеня; але в головній основі мабуть і доси не настала ніяка зміна. Господарі і вівчарі в угорських полонинах роблять майже лиш самі бундзи, котрі відтак скуповують торговельники і роблять з них бриндзю. Сьвіже молоко овече закрївають в кітлах, переливають відтак до дїжок і заглають телячим глєгом так сильно, що в 10 до 15 минут оно вурдить ся і робить ся сир. Густу масу мішають опісля через 6 до 8 минут, щоби добре розбила ся і лишають відтак в спокою, щоби підїсла ся жентиця, котру опісля зчерпують. Сир той виливають в мішочки і вїшають їх на 12 до 24 годин, щоби жентиця скапала. Опісля виймають сир і не виробляють таких бундзів, як у нас, лиш цілу грудку сира, так, як єї виймуть з мішочка, кладуть на полицку і сушать, при чім часто обертають і обтирають з верха. Коли до 8 днів призбирає ся більше таких бундзів, приходять торговельники і купують їх; складають в полотна на вози і привозять до магазинів. Тут кладуть їх в корита сподом вузїи, в котрих на дні є ровець, котрим може жентиця зібгатн. В тих коритах може змістити ся 200 до 300 кільо. По 5 до 6 годинах виймають бундзи один за другим, обтирають і складають в друге корито; те роблять ще раз того самого дня. На другий день складають бундзи на полицки, щоби схли 8 до 9 або й 24 годин, відтак обрізують верхню шкірку і дроблять бундзи руками в корита, що можуть змістити в собі 400 до 500 кільо.

Подроблену масу лишають на 6 до 10 годин, щоби улежала ся, відтак вибирають більшими грудками і укладають в інших коритах та солять верствами. Наконєць по 12 до 14 годинах пускають масу під деревляні валки, котрі обертає ся корбою. Перші два валки, зроблені з яворового дерева, стоять один висше другого на пів сантиметра, два другі стоять ще близше себе і готова бриндзя виходить з них тоненькою як папір верствою. Готову бриндзю пакують в дїжочки, в котрі на спід кладуть букві тріски і такими самими трісками вкривають та затикають денцем. Так приладжена бриндзя поступає в торговлю. Щоби не скисла, держать єї в холоднім місци. Виробляють троякі сорти: густу, описаним повисше способом, котра держить ся довше; рідку, в котрій є троха більше жентиці і котра до 24 годин є готова, але вже до 8 або 14 днів може скиснути, і бриндзю з окравків, котру розтирають два рази валками і добре солять.

Телеграми.

Відень 30 липня. Посол до ради державної др. Генрик Габель помер скоропостижно нинішньої ночі в одній з тутешних каварень.

Відень 30 липня. Wiener Ztg. оповіщує розпорядженє Міністерства торговлі о нових приписах і тарифі телефонічній. Розпорядженє входить в жите з днем 1 січня 1911 р. Відповідаючи новочасним вимогам, увзглядняє підношені жаданя і буде певно прийняте з зволенєм публікою.

Будапешт 30 липня. Соїм приймив одноголосно предложене о торговельнім договорі з Румунією.

Петербург 30 липня. Новим англійським амбасадором в Петербурзі назначено Юрія Буханана, що був свого часу приділений до англійської амбасаді у Відни.

Ціна збіжа у Львові.

дня 29-го липня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 20 до 10 40
Жито	6 80 " 7 —
Овес	7 60 " 7 80
Ячмінь пашний	7 20 " 7 40
Ячмінь броварний	— " —
Ріпак	— " —
Льнянка	— " —
Горох до вареня	9 — " 12 —
Вика	6 40 " 6 60
Бобик	6 50 " 6 80
Гречка	— " —
Кукурудза нова	— " —
Хміль за 50 кільо	— " —
Конюшина червона	— " —
Конюшина біла	— " —
Конюшина шведська	— " —
Тимотка	25 — " 27 —

Церковні річи

— Найкрасні і найдешевші продає —

„Достава“

основана руским Духовенством у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в каменниці „Дністра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся різні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, свічники, таці, патериді, кивоти, плашениці, образи (перковні і до хат), цвїтї, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочєня і ризи до направи.

Удїл виносить 10 К (1 К вишове), за гроші зложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Надіслане.

Руско-англійський підручник.

Для вибираючих ся до Америки!

„Хто знає 500 слів якоїсь мови, може сьміло полагоджувати веї свої щоденні потреби“.

Скорше найде щастє в Америці той, хто розуміє хоч трохи англійську мову. Если маєте намір коли небудь там їхати, купіть собі „Руско-англійський підручник“ до скорого і певного виучєня англійської мови з докладним виговором, з доданєм словарця, найпотрібніших щоденних розговорів і всяких інформацій.

Книжка обнимає 254 сторін друку, і є в твердій оправі. — Видана в Америці.

Коштує 3 кор. з пересилкою.

Виславсь за післяплатою, — або за попередним надїсланєм грошей.

Замовленя приймає: Ст. Вартицький, Друкарня „Газ. Львів.“ ул. Чарнецького ч. 12 Львів.

Руско-польська

Термінологія

зі збіркою ІНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—Ціна 1 К (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Ветун — 2) Релігія — 3) Психологія — 4) Логіка — 5) Педагогіка — 6) Руский язык-Література — 7) Руский язык-Граматика — 8) Географія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Геометрія — 12) Начеркова геометрія — 13) Соматологія — 14) Зоологія — 15) Ботаніка — 16) Мінералогія — 17) Гігієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліграфія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Гімнастика (руханка) — 26) Технологія (slöjd).

„Псалтиря

розширена“

в дусї християнської молитви і пр. для ужитку перков і молитвенного, поручена всім трома Ординариями.

В оправі 4 К, брошурована 3 К 50 сот. Вислав за попередним присланєм грошей, або послїплатою: А. Слюсарчук, парох Рунгурі п. Печеніжин.

Красвий адвокат

Др. Володимир Охримович

провадить тепер адвокатську канцелярію

У ЛЬВОВІ

улиця Асника ч. 1 (ріг улиці Панської).

За редакцією відновляє: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. га лицкий акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — Експозитури: в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшій днівній курсі, не числячи ніякої провізії.

Біржеві замовлення

виконує ся під найкращими умовами і уділяє ся всяких інформацій що-до певної і користної

льовації капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потручення провізії і коптів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і інших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституцій так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і від власним ключем, до безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тих напрямі хочинив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приниси дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.